ANUL III. — Nr. 885. O SINGURĂ EDIŢIE LUNI, 15 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

# Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111



*Bucureştĭ, 14 Iulie 1891*

## SEPTAMANA

Adevĕrată sĕptămână de vacanţe, căcĭ toate Parlamentele europene s'aŭ închis, afară de cel rusesc orĭ turcesc, care trebue să se infiinţeze într'un viitor apropiat.

Şi, fiind-că politica trebue alimentată şi în acest timp de repaos general; fiind-că cititoriĭ de gazete tocmaĭ acum sunt maĭ avizĭ de noutăţĭ şi maĭ pretenţioşĭ faţă cu nenorociţiĭ ca sub-semnatul, de aceea conducătoriĭ popoarelor se execută călătorind—în scopurĭ politice—pe la amicĭ, pentru a face în ciuda ne-amicilor; iar noĭ dăm seama de călătoriile lor, privind cu jind şi cu necaz la colosalele sume de banĭ pe carĭ popoarele le cheltuiesc cu voiajurile diplomatice în timpul vereĭ, când noĭ ne prăjim în Bucureştĭ.

După Wilhelm II, a plecat la Londra prinţul de Napoli, moştenitorul tronuluĭ Italieĭ (tare mĕ tem că va remâne numaĭ moştenitor cu titlul, fără avea a ce moşteni...).

Ziarele engleze, fireşte, laudă înaltele calităţĭ fizice şi intelectuale, pe carĭ le-aŭ şi vĕzut la prinţul de Napoli, înainte de a'l vedea pe dînsul. Ele spun că vizita la Londra are numaĭ un scop instructiv; maĭ de crezut este însă că Umberto şi-a trimes feciorul ca să mulţumească bătrîncĭ Victoria pentru amabila trimetere a floteĭ engleze la Veneţia.

Dacă era vorba de o vizită instructivă, de sigur că zgârcitul Umberto nu'şĭ trimetea băiatul la Londra, unde poate să capete lecţiunĭ cel mult de la prinţul de Galles.

*

Şi fiind-că vorbim de Anglia nu e rĕŭ să relevăm un fapt recent, foarte caracteristic pentru vremea în care trăim.

Depeşĭ din Londra anunţă — cine ar fi crezut'o? — că Balfour, guvernatorul Irlandeĭ, a depus la camera comunelor, pentru a fi discutat *la toamnă*, un proiect de reorganisare a Irlandeĭ pe basa autonomieĭ, un proiect care este aproape identic cu *home-rule* al luĭ Gladstone.

Nu sunt oare în drept naiviĭ să creadă că trăim pe vremea minunilor? Salisbury să susţie *home-rule*, un proiect care face gloria luĭ Gladstone şi pentru care acest din urmă a fost combătut cu cea maĭ mare energie de partidul conservator englez! Salisbury a ajuns ca cuconu Lascarache al nostru; cu deosebirea că acest din urmă ia de la adversarĭ numaĭ ce e rĕŭ, pe când Salisbury caută să se facă popular şi să'şĭ prelungească guvernul prin concesiĭ făcute democraţieĭ.

Catargiu a combătut fortificaţiile şi azĭ a votat un credit întreit pentru dênsele; Salisbury a combătut autonomia Irlandeĭ şi azĭ el o propune Parlamentuluĭ. Catargiu şi-a primenit partidul cu transfugiĭ şi goniţiĭ, carĭ formează majoritatea grupuluĭ vernescan; Salisbury aicĭ s'a potrivit cu dînsul căcĭ 'şĭ-a întărit majoritatea cu grupul aşa zişilor radicalĭ englezĭ. Pe tema Moldovenismuluĭ, Catargiu a tras pe sfoară pe o parte din liberalĭ ca Mârzescu, Aslan, Langa, Corjescu, etc., pe tema autonomieĭ Irlandeĭ, Salisbury voeşte poate să'şĭ atragă pe deputaţiĭ irlandezĭ, pentru a se întări. Mârzescu şi compania aŭ trădat adevĕratele nevoĭ ale Moldoveĭ, crezênd că vor ajunge miniştri; nu cred ca deputaţiĭ Irlandeĭ să urmeze exemplul ligeĭ Langa.

Am putea merge cu analogia şi maĭ departe, păstrând bine-înţeles proporţia dintre Salisbury şi Catargiu....

*

De dragul conservatorilor anglo-românĭ era să uit călĕtoriile politice, dintre carĭ unele aŭ de scop *conşervarea*, altele zmulgerea unuĭ lucru pe nedrept *conservat*, altele uneltirĭ necinstite, trădărĭ în dragoste şi expunerĭ de regĭ minorĭ pe la muzeele imperiale din Petersburg, Viena şi Berlin.

Aşa dar: Escadra franceză s'a dus la Cronstad-Petersburg, pentru a face o contra-manifestaţie la vizita ce escadra engleză a făcut la Veneţia şi Fiume; Impĕrăteasa Rusieĭ cu prinţul moştenitor vor merge la Paris, pentru a face o contra-manifestaţie a viziteĭ luĭ Wilhelm II la Londra; la iarnă, D. Carnot, decorativul preşedinte al republiceĭ franceze, (după cum e la noĭ generalul Florescu) va face o vizită Ţaruluĭ, pentru a scoate din ţîţânĭ pe epilepticul de la Berlin. Regele Serbieĭ a plecat la Petersburg, de acolo se va duce la Viena şi poate la Berlin. Miniatura de Suveran face o călătorie de... plăcere, penuru mariĭ luĭ protectorĭ; Regele Carol cu Regina vor face o vizită Regeluĭ Italieĭ la Neapoli; Ferdinand Hohenzollern se va duce în peţit la Londra — căcĭ el se duce unde'l trimit alţiĭ; — iar studenţiĭ sêrbĭ, carĭ aŭ început propaganda pentru confederaţia Balcanică, ar avea de gând să se ducă la Petersburg pentru a face o declaraţie de supunere Ţaruluĭ şi a pune confederaţia sub autocratica luĭ protecţiune. Meargă sănătoşĭ; dar să nu creadă, că vor găsi în tinerimea română unul singur, care să-ĭ urmeze pe această cale nenorocită.

*

Am călătorit destul (cu gîndul), să ne întoarcem acasă.

Septămâna aceasta aŭ avut loc treĭ alegerĭ parţiale în ţară şi la tustrele guvernul a fost bătut.

D. Eugeniŭ Stătescu a fost ales senator la R.-Sărat şi la Tîrgu-Jiŭ; D. Ioan Popescu a fost reales deputat la Bârlad.

Pentru mine, succesul opoziţieĭ liberale e o dovadă numaĭ că guvernul actual e reprezentantul unuĭ partid de neputincioşĭ, de care ţara electorală e sătulă deja.

In consiliul comunal al Capitaleĭ se petrec lucrurĭ, carĭ sunt intolerabile şi al căror rezultat inevitabil este disolvarea acestuĭ consiliŭ. Mult m'aş bucura, dacă Pache s'ar întoarce de la băĭ ex-primar, şi ar fi primit cu alaiŭ la gară de bandele luĭ Brătescu.

Doamne, bine i-ar şedea!

Dar nicĭ în sînul consiliuluĭ de miniştri lucrurile nu staŭ maĭ bine.

In consiliul comunal, banda luĭ Brătescu; în consiliul de miniştri, banda luĭ Vernescu. Bande şi bande pretutindenĭ.

O să ajungă lucrurile acolo, în cât să vedem şi pe Licinsky prim-ministru, saŭ cel puţin primar; numaĭ de şi-ar alcătui o *bandă cum se cade*.

**Neagu.**

## ??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

**Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul” cu Nr. 118?**

**Care este aşezâmêntul de binefacere fondat cu această sumă?**

**Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?**

## „Adevĕrul“ la Iaşi

Iaşĭ, 12 Iulie 1891.

*Domnule Director,*

Ciudat maĭ înţeleg D-niĭ din Liga moldovenească să aplice programul lor, faimosul lor program, cuprinzător de 49 de reforme.

Până acum, cu tot *lateralismul* întrebuinţat pe lângă guvern, n'aŭ ajuns la nicĭ-un rezultat, n'aŭ putut realiza nicĭ unul din punctele programuluĭ în numele căruia s'aŭ ales.

Bahluiul, Jijia şi Prutul, — şi maĭ ales cele două dintâĭ, — curg liniştite între aceleaşĭ malurĭ catifelate de glod. Basta canalizare, basta navigabilitate! Nicĭ un bastiment, nicĭ un caic, nicĭ o gondolă măcar, nu şĭ-a făcut apariţiunea în portul „*Bahluiŭ*....“ Nicĭ o nouă cale ferată nu spintecă câmpiile mănoaseĭ şi *frumoaseĭ Moldove*, — vorba D-luĭ Stelian, — într'un cuvênt întreg programul Moldovenesc zace uitat de toată lumea, uitat şi de autoriĭ luĭ. Noroc de câte un antiquar prevăzător că nu lasă să se pierdă şi sămînţa acestor podoabe preţioase ale literatureĭ sindicatelor noastre politice.

Şi cu toate acestea o sesiune întreagă a trecut. Şi cu toate aceste „patrioţiĭ de la Iaşĭ“ — vorba e a *Uniuneĭ liberale*, — n'aŭ pierdut nimic din curaju lor. Şi cu toate acestea nimic nu-ĭ va împedica să se prezinte din noŭ, la cea dintâĭ ocazie, în faţa cetăţenilor, ca apărătorĭ aĭ aceloraşĭ „interese economice şi culturale ale Moldoveĭ.“

E o satisfacţie morală pentru noĭ toţĭ aceĭ carĭ de la început am avut curajul de a împlânta o mână viguroasă în pieptul monstruluĭ poreclit Liga-Langa, — e o satisfacţiune, pentru că cetăţeniĭ Ieşenĭ, carĭ aŭ dat în multe ocaziunĭ probe de bun simţ, nu vor întârzia de a înţelege şi de a recunoaşte că dreptatea era de partea noastră. Noĭ ne mândrim cu această *dreptate*, pe când Liga-Langhiştiĭ noştri se mândresc cu o *majoritate* de provenienţă poliţienească.

Şi să nu se creadă că sunt prea exagerat dacă revin necontenit asupra aceşteĭ sordide împărecherĭ, numită Liga-Langa. Lăsând la o parte însemnătatea politică ce a căpătat cu preţul celor maĭ neruşinate procedeurĭ, maĭ e şi chestie de onestitate.

Prin programul lor lighiştiĭ noştri se angajază între altele să încurajeze orĭ-ce început de industrie ce s'ar putea aclimatiza la Iaşĭ, să ceară chiar Statuluĭ avantagiĭ excepţionale pentru acest sfârşit.

Maĭ al'altă-ierĭ vine vremea când Dumnealor aveaŭ un prilej minunat să aplice acest punct de program, dar l'aŭ aplicat tot aşa cum aŭ făcut Bahluiul navigabil.

Iată de ce e vorba.

Vĕ este cunoscut că astă primă-vară a ars fabrica de scândurĭ de aicĭ, proprietate a D-lor Tictin şi Finkelştein.

Pagubele aŭ fost foarte marĭ,—şi nu numaĭ pentru proprietarĭ, ci şi pentru ceĭ 200 de lucrătorĭ, carĭ lucraŭ în fabrică şi carĭ, în urma incendiuluĭ, aŭ rĕmas pe drumurĭ, fără lucru.

Proprietariĭ fac ce fac şi se hotărăsc să înfiinţeze fabrica din noŭ. Expropriază câte-va case din prejur, fac toate pregătirile şi se duc la Comună ca să ceară autorizare pentru începerea clădireĭ.

Dar,—cine ar crede!—Consiliul Comunal, presidat de cel maĭ ridicol personagiŭ din Iaşĭ,—adică de D. Langa,—refuză să dea autorizare, sub cuvênt că la fabrică se întrebuinţează multe materialurĭ *explozibile*. (D. Langa a vrut să zică *combustibile*; dar *combustibile*, *explozibile*,—la D. Langa e tot aceia!)

Dniĭ Tictin şi Finkelstein, sunt hotărîţĭ să-şĭ mute fabrica la T.-Ocneĭ. Ast-fel D-niĭ din Liga moldovenească înţeleg să aplice acel punct din programul lor, prin care se angajează să încurajeze orĭ-ce industrie s'ar putea aclimatiza la Iaşĭ.

Lucrul e şi maĭ scandalos când voiŭ adăuga că ceĭ maĭ mulţĭ membri aĭ actualuluĭ consiliŭ moldovenesc, fac parte din acel consiliŭ care a dat acum $3^1/_2$ anĭ în urmă, autorizare pentru clădirea aceleiaşĭ fabrice, pe acelaşĭ loc. Şi lucrul atinge culmea scandaluluĭ când veţĭ afla că adevĕratul motiv al refuzuluĭ de a se da autorizare. este că D. Langa a fost îndemnat la acest pas de rugăminţile unuĭ prieten al D sale, bĕtrân, care locueşte aproape de fabrică, om cu tabet, care doarme tot d'a-una dupe dejun, şi pe care 'l supăra şuerul de la maşină!!!... Inchipuiţi-vĕ!

Să lăsăm lumea să judece purtarea lighiştilor noştri, şi, terminând, nu pot să nu amintesc faptul că D-voastră, D-le Director, aţĭ făgăduit cetăţenilor ieşenĭ că, în cas când vĕ vor alege, veţĭ stărui pentru *şease îmbunătăţirĭ modeste*, care totuşĭ ar fi fost foarte folositoare, pe când D-niĭ lighiştĭ n'aŭ voit să lase cât îĭ negru sub unghie din *49 de reforme uriaşe*, pentru ca maĭ la urma urmelor să nu facă nimic.

Incă o-dată: *Cetăţeniĭ ieşenĭ să judece.*

**Iassiensis**

## TRIKUPIS SI ROMÂNIA

D. Ludwig Schwennhagen, cunoscutul ziarist german, a interwievat la 7 (19) Iulie pe fostul prim-ministru grecesc, D. Trikupis, care se află acum la Marienbad, asupra confederaţieĭ Balcanice şi în special asupra poziţieĭ Românieĭ faţă cu această confederaţie.

D-sa a bine-voit a ne trimete rezumatul convorbireĭ sale cu bărbatul de stat al Grecieĭ şi pentru că lucrul ni se pare foarte interesant, credem de datoria noastră a-ĭ da loc în *Adevĕrul*.

Marienbad (Boemia) 20 (8) Iulie.

Ierĭ am avut o convorbire lungă cu D. Trikupis, fostul preşedinte de consiliŭ al Grecieĭ, care se află aicĭ pentru cură de câte-va sĕptămânĭ.

Despre competinţa acestuĭ bărbat de stat elin pe câmpul politiceĭ externe, n'aveam o idee mare. Sub ministerul luĭ, poporul elin a încercat multe umilinţe şi decepţiĭ, atât în privinţa chestiuneĭ *Creteĭ*, cât şi în privinţa mareĭ acţiunĭ de stat, pe care trebuia s'o reprezinte căsătoria moştenitoruluĭ tronuluĭ grecesc cu sora împĕratuluĭ Germanieĭ.

Ambele evenimente ar fi putut să aducă poporuluĭ elin foloase marĭ; dar D. Trikupis a arătat cu aceste prilejurĭ o lipsă de pricepere uimitoare.

Acesta a fost chiar motivul cădereĭ sale, deşi pe terenul administraţieĭ financiare el şi-a câştigat merite incontestabile.

Când am auzit că D. Trikupis voieşte să'şĭ întrebuinţeze repaosul de acum, pentru a studia chestiunea confederaţieĭ Balcanice şi a vizita statele vecine din peninsulă, am crezut că a tras un învĕţămînt din eşecul de maĭ 'nainte şi că'şĭ va da maĭ multă osteneală acuma, pentru a ajunge pe căĭ logice pe tărîmul politiceĭ externe.

Astăzĭ însă sunt încredinţat, că D. Tricupis *n'a învăţat nimic* şi că el este poate *omul cel maĭ nepotrivit dintre toţĭ*, pentru a propaga ideia confederaţieĭ Balcanice.

Am întrebat maĭ întâiŭ pe acest Domn pentru ce, în călătoria sa, n'a vizitat şi Bucureştiĭ şi el mĭ-a respuns:

— Ce era să fac acolo? Cu România n'avem nicĭ în clin nicĭ în mânecă. Grecia nu poate nicĭ să se împrietinească, nic să se duşmănească cu ea.

**Eŭ** ziseiŭ: — Ideia confederaţieĭ Balcanice poate doar numaĭ atuncĭ să aibă un înţeles, când printr'o astfel de legătură s'ar da fie-căruĭ stat în parte puterea de a'şĭ apăra independenţa naţională şi politică în toate chestiunile faţă cu puterile cele marĭ. Dacă însă România ar fi înlăturată din confederaţie, i s'ar lua aceşteĭ din urmă o parte însemnată de tărie.

**Trikupis** rĕspunse: — *Aceasta e adevĕrat; dar confederaţia noastră ar fi cu mult maĭ puternică*, **dacă la dînsa s'ar alătura Rusia saŭ Germania!!**

Cuvintele acestea, din gura unuĭ om, care vrea să pozeze în cel dintâiŭ propagator al confederaţieĭ Balcanice, mĕ puseră într'o uimire mută. Şi cu ce nepăsare aruncă el aceste cuvinte!

Totuşĭ eŭ îl siliĭŭ să desluşească maĭ de aproape chestiunea;

Iĭ ziseiŭ decĭ:

— Mi se pare că chestiunea principală, a căreĭ deslegare trebue să preceadă confederaţia, este fără îndoială chestiunea *Macedonieĭ*. Şi crede Excelenţa voastră, că, asupra aceşteĭ chestiunĭ, s'ar putea stabili o înţelegere, fără a se cere maĭ întâiŭ părerea Românilor?

**Trikupis:** — Fireşte, în această privinţă ne vom înţelege cu Sêrbiĭ, Bulgariĭ şi Albaneziĭ *România n'are nicĭ un amestec aicĭ*.

**Eŭ** rĕspunseiŭ: — Pre cât ştiŭ, în România se sustine, că în Macedonia de mijloc şi în Epir există aproape un milion de Macedo-romînĭ.

**Trikupis** rîdică din umere şi zise:

— *Se poate ca în Bucureştĭ să se susţie aşa ceva; în Macedonia nu se ştie nimic despre asta.*

**Eŭ:** — Aşa dar şi Excelenţa voastră împărtăşeşte şi susţine această părere? Eŭ o cunosc din ziarele eline din Atena şi Constantinopol, carĭ contestă mereŭ existenţa Macedo-românilor. Am crezut însă, că aceasta se face pentru a măguli aspiraţiile naţionale ale elenizmuluĭ şi că oameniĭ politicĭ serioşĭ nu împărtăşesc această părere.

**Trikupis,** cam supărat, respunse:

— Vĕ repet, cunoaştem foarte bine Macedonia, *dar Românĭ n'am putut descoperi acolo* Locuesc acolo, e drept, aşa numiţiĭ *Cuţovlachĭ, carĭ sunt însă grecĭ.* Eĭ vorbesc un dialect cam deosebit de greaca scriptică, dupe cum în Germania si în cele-l'alte state există dialecte. *Cu toate astea însă populaţia în chestiune tot greacă rĕmâne şi* **ea nicĭ nu voieşte să fie alt-fel.**

Atuncĭ eŭ scoseĭ din buzunarul meŭ o mică chartă etnografică a Europeĭ, pe care o tăiasem din studiul luĭ Sturza: *Europa, Rusia şi România*, şi arĕtaĭ D-luĭ Trikupis, că pe această chartă o parte însemnată din Tesalia, Epir şi Macedonia e însemnată cu roşu închis, ceea-ce însemnează că e locuită de Românĭ.

**Trikupis** rîse şi rĕspunse:

— Singura dovadă pentru aceasta este îndrăzneaţa aserţiune a D-luĭ Sturza!

Eŭ urmaĭ:

— Cu toate aceste Excelenţa voastră ştie poate, că acum de curând Sultanul a permis ca să se oficieze în limba română în bisericele comunităţilor române din Macedonia.

**Trikupis:** —Se poate. In câte-va ziare s'a scris despre aşa ceva; dar aci nu poate fi vorba de cât de un noŭ act al Porţeĭ, care documentează *duşmănia sa în contra elenizmuluĭ. De alt-fel, este un fapt cunoscut că România, în înţelegere cu Poarta, subvenţionează nişte agitatorĭ, carĭ să facă pe ţĕraniĭ grecĭ şi păstoriĭ din Macedonia să creadă că ar fi românĭ. In contra aceşteĭ agitaţiĭ, Grecia trebue să se apere şi de aceea nu putem noĭ să ne aliăm cu România pentru a sancţiona astfel o încălcare a drepturilor noastre.*

**Eŭ:** — In cazul acesta, mi se pare foarte grea o înţelegere asupra chestiuneĭ Macedonieĭ şi regret din suflet, că Excelenţa voastră n'a fost şi la Bucureştĭ. După câte aud, Liga culturală de acolo avea intenţiunea de a se pune în comunicaţie cu Excelenţa voastră asupra aceşteĭ chestiunĭ.

**Tricupis:** — Atuncĭ n'aşĭ fi avut de respuns alt ce-va acestor Domnĭ, de cât v'am spus D-v. *Nu, nu, în această privinţă noĭ n'avem cu România nimic de făcut, nimic de tratat.* **România geograficeşte nu aparţine pe-**

**ninsuleĭ Balcanice şi, dacă vom încheia o alianţă între Serbia, Muntenegru, Bulgaria şi Grecia, n'avem nevoie să cerem permisiunea Românieĭ pentru aceasta.**

Nicĭ cu aceasta eŭ nu mĕ arătaĭ mulţumit, ci, ziseĭ ĭarăşĭ :

— O ast-fel de alianţă va avea probabil un caracter ostil numaĭ faţă cu Turcia, şi dintr'aceasta Serbia n'ar trage vr'un folos, politica externă a Serbieĭ ţinteşte negreşit Bosnia şi Herţogovina, chiar la o alianţă cu Croaţiĭ, în vreme ce propaganda sêrbească în Macedonia e abia pe planul al doilea. Dacă decĭ Serbia doreşte o alianţă, ea cere ajutor în contra Austro-Ungarieĭ şi pentru aceasta are absolută nevoie de o alianţă cu România, a căreĭ politică naţională trebue să aibă un caracter agresiv tot faţă cu Austro-Ungaria. De aceea eŭ cred, că Serbia nu se va alipi nicĭ o dată uneĭ confederaţiĭ Balcanice, la care n'ar ĭua parte şi România. Şi din acelaş motiv, eŭ sunt de părere, că România, dacă este serioasă vorba de o confederaţie Balcanică, nu poate să fie lăsată de o parte. Poate că şi Excelenţa voastră ştie, că discuţia asupra confederaţieĭ Balcanice în presa română şi sêrbă s'a urmat încă cu câte-va lunĭ înaintea călătorieĭ Exc. voastre la Belgrad şi că *ea a pornit din Bucureştĭ*.

D-luĭ Trikupis i se acrise însă cu această temă, căcĭ el îmĭ declară cu supărare :

— Toate aceste lucrurĭ îmĭ sunt cu desăvârşire streine. Noĭ nu putem, din mica noastră ţară, să voim a influenţa politica înaltă europeană. Eŭ las aceasta pe seama altora.

Acesta fu decĭ rezultatul convorbireĭ mele cu D. Tricupis, în ce priveşte România. Din nenorocire, am făcut aceeaşĭ observaţie şi la discuţia asupra altor chestiunĭ ca cea a Creteĭ, a Cipruluĭ, a Patriarchatuluĭ din Constantinopol, observaţie care mĕ face să zic că : D. Trikupis e departe de a putea fi numĕrat printre bărbaţiĭ de stat serioşĭ şi departe vĕzătorĭ aĭ prezentuluĭ.

**Ludwig Schwennhagen.**

# Viaţa Literară

XXIII

**Anecdotele D-luĭ Th. D. Speranţă**

Iubesc mult pe oameniĭ carĭ rîd,—dar maĭ ales pe ceĭ carĭ mĕ fac să rîd. Rîsul e o plăcere, un farmec, o calitate. Ceĭ carĭ nu rîd sunt nenorociţĭ, şi de, aceştĭ oamenĭ aŭ tot-d'a-una antipatie şi teamă. Prin rîs atragĭ, impresionezĭ, ca prin frumuseţe şi talent. Profesorul, care rîde cu eleviĭ, e maĭ iubit şi dă lecţiilor sale un farmec sugestiv; amicul care rîde e maĭ leal şi maĭ bun; femeea care rîde iubeşte maĭ sincer.

Rîsul e poate cea maĭ însemnată deosebire între om şi bestiĭ. Bestiile nu rîd, din care cauză aŭ vecinic în figură o tristeţe stupidă,—lipsa rîsuluĭ.

Oameniĭ carĭ aŭ rîs genial se numĕră cu drept cuvînt printre ceĭ maĭ marĭ binefăcătorĭ aĭ omenireĭ. Poeţiĭ carĭ rîd, moralizează. Rîsul luĭ Cervantes, rîsul luĭ Molière aŭ adus reforme în caracterele şi moravurile unor epocĭ. *Don-Chişot* a tămăduit pe mulţĭ halucinaţĭ. Rîsul luĭ Voltaire a ilustrat un secol.

Unul dintre servitoriĭ ceĭ maĭ regretaţĭ, maĭ plânşĭ la moarte, a fost *Labiche*, care n'a ştiut în toată viaţa luĭ de cât să rîdă. Teatrul luĭ Labiche a înveselit, a emoţionat,—va înveseli, va emoţiona generaţiunĭ nenumĕrate de spectatorĭ. Labiche ne face să uităm lacrimile!

Cugetaţĭ puţin la însemnata reputaţie şi simpatie de care se bucură mult admiratul nostru Carageali. Rîsul luĭ este o anchetă socială, un document omenesc Rîsul acestuĭ satiric ne-a pus în lumină unele din cele maĭ ridicule obiceiurĭ şi tipurĭ din societatea noastră. *Scrisoarea pierdută*, *Noaptea furtunoasă*, produc hohote omerice. Ieşim din teatru mulţumiţĭ, şi par'că maĭ bunĭ. *Onorabile!* al politicianilor din *Scrisoarea pierdută* trece în gura spectatorilor; şi a doua zi, doĭ prietinĭ întâlnindu-se pe stradă, îşĭ zic : „Salutare onorabile!" Rîsul îĭ apucă din noŭ. Şi un moment de veselie pe stradă aduse poate un noroc, o dispoziţie de spirit fericită.

Săracul, dacă e sănătos, rîde. Ţĕranul intră în cârciumă ca să rîdă. Puţin tutun, un pahar de rachiŭ şi *chieful* se întinde. Unul spune o întâmplare caraghioasă, aduce vorba de păţania unuĭ flăcăŭ şi-a uneĭ fete, — şi rîsul se revarsă în cascade, în valurĭ.

„Vino să rîdem," îmĭ scria adese-orĭ un camarad de şcoală. Ne duceam într'o familie de burghezĭ, unde „o Domnişoară romanţioasă," pentru a ne spune că a mâncat cârnaţĭ, adăoga cuvêntul : *pardon!* Şi lucru ciudat! când rîdeam maĭ mult, învăţam maĭ uşor lecţiile. Rîsul, adese-orĭ, făcea pe leneşĭ silitorĭ.

„Un om care rîde mult" ţi se spune despre cutare, şi înţelegĭ numaĭ de cât că acel om are sănătate. Bolnaviĭ suferă, în primul rînd, că nu maĭ pot să rîdă.

In iubire, rîsul este cea maĭ sinceră manifestare a fericireĭ. Doĭ amanţĭ când se întâlnesc îşĭ surîd. Surîsul e copilul rîsuluĭ.

Bărbaţiĭ înşelaţĭ aŭ tot-d'auna în urechĭ rîsul femeiĭ sale, care se topeşte de voluptate în braţele seducătoruluĭ. Tot-d'auna rîdem cu ceĭ care ne iubim.

Credeţi-mĭ : iubesc mult pe oameniĭ carĭ rîd, — dar maĭ ales pe ceĭ carĭ mĕ fac să rîd.

„*Anecdotele*" D-luĭ Speranţă aŭ fost judecate din toate punctele de vederĭ literare. Criticul Iorga, poetul Vlahuţă, alţiĭ încă, le-a consacrat paginĭ admirabile de critică. *Anecdotele* însă, maĭ înainte de orĭ-ce, te fac să rîzĭ. Dintr'însele se egzală o atmosferă de umor adorabilă! Citirea *Anecdotelor* e o serbătoare veselă. Această influenţă bine-făcătoarea rîsuluĭ este, după părerea mea, calitatea de frunte a *Anecdotelor*. In rîs stă toată arta lor. Şi pe lângă talentul rar al autoruluĭ, ele maĭ arată şi rîsul fin, vioiŭ şi satiric al poporuluĭ nostru. Poporul ştie să rîdă.

D-l Speranţă a cristalizat acest rîs al poporuluĭ, ca artist şi psicholog.

Când îl citesc, tot-d'auna rîd. Iată pentru ce'l admir. **Traian Demetrescu.**

# Din Constanţa

*Domnule Director,*

Ştiţĭ că în urma energieĭ, mult stimatuluĭ nostru substitut de procuror, D-nu Stoenescu, care a luat afacerea Bömches în mână, acest din urmă, a fost depus în puşcărie sub preventiunea de escroc şi falsificator de medicamente.

Onorabilul spiţer, însă nemulţumit de arestarea sa, şi încuragiat de prieteniĭ D-sale, (în care în primul rând punem pe D. Moisiu, fericitul administrator al plăşeĭ Constanţa şi fost magistrat destituit) face contestaţie Tribunaluluĭ, contra mandatuluĭ de arestare, Tribunalul în vacanţe fiind, a fost preşedat de membrul Roşu; acuzaţia fiind susţinută de D. Stoenescu care a demonstrat până la evidenţă cu acte că, Bömches este un escroc, un falsificator, şi poate un omorîtor al nenorocitelor victime care s'aŭ hrănit cu medicamentele sale, dupe ce zic D. Stoenescu într'un rechisitor de o oră şi maĭ bine, desvăleşte toate faptele miserabiluluĭ de spiţer, arĕtând D-luĭ Roşu că însuşĭ spiţerul în şedinţă publică a declarat că, în adevĕr a vîndut medicamente falşe, membru Tribunaluluĭ D. Roşu, fără să ţie compt de acte, de fapte şi de opinia publică, declară că mandatul de arestare nu'şĭ are locul, şi pune în libertate pe scumpul sĕŭ amic Bömches!

Toată lumea a rĕmas indignată de dreptatea D-luĭ Roşu. Insă ce vreţĭ, D-sa în preziua judecăţeĭ, făgăduise prietenilor aceluĭ miserabil că 'l va pune în libertate, şi l'a şi pus; vedeţĭ D-voastră însă că o-dată Bömches liber, a căutat să se ascundă în borta cea întunecoasă a caseĭ sale, spre a nu maĭ da ochĭ cu oameniĭ cinstiţĭ? Nu, Bömches abia scăpat din puşcărie se plimba cu poliţaiul pe stradă, sfidând pe orĭ-cine întâlnea. Ceva maĭ mult, Bömches a doua seară însoţit de un ofiţer superior şi de consoartele D-lor sfidaŭ întreaga Constanţă, umblând cu un aer de baron în grădina Bel-vedere, unde a fost întâmpinat de D. Moisiu, care 'ĭ-a oferit un buchet de florĭ!

Bömches de care lumea cinstită trebuia să fugă a fost înconjurat de D. Prefect şi de D. doctor Drăgescu, Pelisier şi alţiĭ, ca şi când Bömches nu eşise din puşcărie, şi nu era înfierat în şedinţă publică de procuror cu meritatul titlu de escroc. Apoĭ, dacă unuĭ ast-fel de bandit unguresc şi falsificator i se întinde mâna de ceĭ puşĭ în capul administraţieĭ, ce trebue să facă unuĭ nenorocit de pungaş ordinar, probabil că 'l vor îmbrăţişa, 'l vor pune la masă la dreapta lor, dându-ĭ şi o slujbuliţă de unde să se perfecţioneze maĭ cu înlesnire în pungăşiĭ.

Bömches la 6 Iulie, a fost pus în libertate şi la 9 pleacă din Constanţa cine ştie unde ca să poată face lucrurile muşama, speram însă, că orĭ unde o merge, cu toate recomandaţiile prefectoriale şi doctoriceştĭ, nicĭ un om cinstit nu va face alt de cât al respinge cu indignare ca pe un miserabil ce este.

Ne mirăm numaĭ cum onor. consiliŭ sanitar superior, nu a luat dispoziţiĭ ca să i se închidă farmacia, cum! Bömches la puşcărie, Bömches constatat că a abuzat de încrederea tuturor şi a vîndut medicamente falş? Farmacia luĭ să funcţioneze?

Aceste lucrurĭ numaĭ la noĭ în ţară se întâmplă.

Vĕ rog, dar cereţĭ D-voastră şi siliţĭ la nevoe să nu se maĭ vîndă nenorociţilor streinĭ, maĭ cu seamă carĭ nu cunosc, medicamentele luĭ otrăvitoare.

Cereţĭ ca toate autorităţile care au lùat medicamente de la farmacia luĭ să se constitue parte civilă cum s'a constituit direcţia căi ferate Constanţa cu 15,000 francĭ.

Cum, judeţul, comuna şi maĭ cu seamă societatea funcţionarilor publicĭ, staŭ nepăsătoare când ea a stabilit că acel miserabil dădea membrilor sĕĭ în loc de chinină tibişir, în loc de ematic, amoniac şi altele care s'a stabilit de consiliul de hygienă?

Bömches astă-zĭ e plecat se va întoarce oare?

Bine a făcut dar D. Roşu că la pus în libertate?

Proverbu zice că, fie-care plată după faptă, aşa şi D. Roşu, nu era maĭ bine să fie drept să nu se amestece în loteria Moisiu et compania, şi să rămâie un magistrat onorabil şi onorat! Acum cred că-ĭ pare rĕŭ fiind destituit cu ruşine din înalta funcţiune pe care o ocupa, dreptatea orĭ ce s'ar zice de ceĭ care ne guvernează de astă dată s'a facut, Roşu e dat afară din slujbă cu ruşine, şi despreţuit de toţĭ oameniĭ cinstiţĭ.

Să sperăm dar ca până Bömches nu se face nevĕzut, Curtea de Galaţĭ va admite apeluĭ D-luĭ Stoinescu şi va confirma mandatul de arestare. Apoĭ atuncĭ Bömches cred că 'şĭ va primi dreapta resplată a faptelor sale, căcĭ D. Scheleti plecând din Constanţa coteria se va desorganiza, şi Bömches va fi judecat conştiincios; prin dusa D-luĭ Scheleti sperăm să scăpăm şi de Moisiu şi compania lor. De regretat este că în societatea luĭ Bömches se vede oamenĭ cu posiţie şi serioşĭ, militarĭ superiorĭ care trebuiaŭ ca eĭ maĭ întâĭ să despreţuiască un escroc, când s'a intitulat ast-fel de un magistrat în plină şedinţă a Tribunaluluĭ. Nu face dar onoare acelor oficerĭ ce frecuentează societatea Bömches, înţelegem pe Moisilică *Don juanul*. Nu pricepem afecţiunea celor-l'alţĭ, mă mărginesc de o cam dată aci, aşteştând resultatul Tribunaluluĭ pe care vi-l voĭ comunica.

* * *

In Primăria Constanţa se află un funcţionar şef de biuroŭ, un individ grec de origină, numit *Menelas Triandafil*. Acest individ până acum 2 saŭ 3 anĭ, era ca odăiaş saŭ copist la Prefectură în timpul când a fost să se recruteze s'a scutit ca supus grec saŭ turc ; şi mulţumită altuĭ grecoman Despoti, fost din nefericire ajutor de primar, Menelas Triandafil, supusul grec a trecut ca şef de biuroŭ la Primărie, cu meseria însă de spion al consuluĭ grec. şi de scuturător al actualuluĭ Primar. Pe lângă aceasta e şi membru al societăţeĭ de *înfrăţire greacă*. Ne mirăm de D. Holban, Primarele, cum ţine în funcţiune ast-fel de indivizĭ, pe când bieţiĭ românĭ nu pot în ţara lor ocupa o funcţiune cu care să'şĭ hrănească familia? Sperăm însă că D. Primar va face dreptate depărtând din funcţiune un ast-fel de venetic. In curând voiŭ avea plăcerea a vĕ denunţa încă câte-va specimenurĭ de funcţionarĭ de soiul D-luĭ Triandafil Menelas.

Mulţumindu-vĕ maĭ d'inainte de bunavoinţă, vĕ salut cu multă stimă

**Euxinus.**

# CHILIPIRUL

Să'nserase chiar d'a bine, pe cer strĕlucea şi luna...
Oameniĭ mergeaŭ să doarmă, greeriĭ cântaŭ într'una
Jupân Iţic se grăbise, ca s'adoarmă cât de grabă
— Cinstea satuluĭ din vremurĭ, crîşmar bun şi om [de treabă.
El de mult dormea în visurĭ, de chişlig, ichinimie
Cum să facă treaba bine, baniĭ toţĭ la el să vie.
Dar cum sta aşa în pace, viselor fiind dat pradă,
I se pare că'ntr'o groapă, mare, mare, vrea să cadă.
Şi tresare aşa din patu-ĭ sperios, cu frica'n sîn,
Zicênd — «Frate ce să fie......» — tremurând de [spaimă plin,
Desmeţindu-se din visu-ĭ, de-odată el aude
Boc, boc, boc sunând la uşă, nişte zgomote mult [surde.
Bade Gheorghe 'şĭ zise dênsul, bade Gheorghe o [să fie,
— Om al cârciumeĭ, se vede, după cum jupânul [ştie
— «Bade Gheorghe?» strigă atuncea—«Eŭ jupâne, [noapte bună»
— «Bun venit, zĕŭ bade Gheorghe, d'apoĭ ce maĭ [veste sună»
— «Bună veste, ia deschide, bună veste, de mi[nune,»
«Chilipir, jupâne Iţic, mare lucrurĭ îţĭ voiŭ spune»
— Chilipiiir, repetă Iţic, uite uşa deschizându-şĭ
Şi-apoĭ : spune bade Gheorghe, mâinele înşir fre[cându-şĭ,
— «Apoĭ de jupâne Iţic, nu vĕ fie cu banat,
«Auziĭ de unĭ, de alţiĭ, c'aveţĭ banĭ de'mprumutat...»
—«Fugĭ d'aicea, bade Gheorghe, nicĭ gindeştĭ tu [la'l nieŭ somn,
«Lasă, bade, lasă, lasă, altă-dată, că-acum dorm.»

**Th. Vangheli.**

# Sărmana muză!

A muncit un an întreg la dînsa. A răbdat şi foamea şi frigul şi lipsa desăvârşită ; dar, în sfîrşit, iat'o gata.

Pe masa de brad, care împreună cu patul şi cu un scaun de lemn formează toată îmbrăcămintea odăiţeĭ luĭ, stă teancul de foĭ acoperite cu versurĭ scurte, rodul uneĭ mintĭ care gîndeşte şi al uneĭ inimĭ care cunoaşte toate paginile suferinţelor omeneştĭ.

Radu zîmbeşte trist şi obosit poemeĭ sale. E mulţumit că a sfîrşit'o, e încredinţat că e bună, căcĭ a pus în ea tot zbuciumul vieţeĭ sale amârâte, toate visurile închipuireĭ sale calde.

Poema e scrisă cu sânge din inima luĭ rănită. E o vieaţă întreagă, trăită de dînsul,

Până a scris'o, i s'a părut nemărginit de greŭ. Credea că totul e a scrie. Acuma vede că lucrul de căpetenie lipseşte. Scrisul e partea uşoară, o nimica toată. Greul e să tipăreştĭ, să daĭ în vileag, să facĭ pe alţiĭ să simţă ce aĭ simţit, să guste frumuseţea vestmîntuluĭ ce aĭ dat amărăciuneĭ tale. Da, pentru un poet sărac, e maĭ uşor a scrie de cât a tipări, maĭ cu seamă când e necunoscut şi începător.

Şi Radu nu cunoaşte de cât doĭ treĭ colegĭ de şcoală, tot aşa de săracĭ ca dênsul.

*Pribeagul* va fi osândit poate să moară în întunerec, să nu vadă lumina.

* * *

*Pribeagul* a apărut într'o broşură mititică, modestă ; dar a apărut.

Lumea cititoare l'a citit. Ea a plîns de jalea sărmanuluĭ, a simţit slabele şi nevinovatele luĭ bucuriĭ, l-a însoţit în lupta pentru libertate şi desrobire, l-a urmat în închisoare şi în surghiun şi s'a bucurat de întoarcerea luĭ triumfală.

Ziarele l'aŭ lăudat, Revistele i-aŭ deschis coloanele.

Radu s'a bucurat mult, dar a rĕmas tot sărac. Tot nemîncat, când nu era poftit unde-va, tot cu hainele străvechĭ, tot în aceeaşĭ mizerie.

Librarul, care ĭ-a editat poema, a crezut că'şĭ face o pomană cu dînsul, că face destulă jertfă cheltuind cu tiparul ; dar ĭ-a făgăduit că-ĭ va plăti pe urmă, după ce se vor vinde toate broşurele,

Dar din douĕ miĭ de broşurĭ, s'aŭ vîndut nouĕ sute.

Radu a fost botezat poet, dar... poet sărac.

* * *

La curtea arendaşuluĭ e zarvă mare. Cuconul Iani e turbat de mânie ; cucoana Caliopi îşĭ smulge pĕrul de ruşine, ĭar D-ra Frusiniţa s'a încuiat în odae la dînsa şi plânge cu capul înfundat în perne şi cu trupul zguduit de un tremur nervos.

— Doamne ce ruşine! şoptesc slugile. Fie, că al draculuĭ hoţoman e şi Mitu ăsta. Auzĭ d-ta! să cază cuconiţa în păcat cu dînsul... D'aceea îĭ plăcea D-nieĭ să se plimbe numaĭ singură în trăsură, când Mitu mâna caiĭ, Şi barem să nu fi prins nimenĭ de veste, Dar aşa.... Să-ĭ prindă boierul în mijlocul câmpuluĭ.... după o gireadă... Ptiu!... bată-ĭ pustia!

— Aşa-ĭ se cade greculuĭ! Dacă e zgârcit şi nu vrea să dea zestre feteĭ şi să-ĭ găsească ginere după mĕsură....

* * *

Treĭ zile a ţinut zarva la curte,

Mitu vizitiul, care fugise de bătaia luĭ chir Iani, a fost ridicat de acasă şi dus la primărie. De acolo, legat cot la cot, a fost trimes la tîrg, închis şi dat în judecată pentru că ar fi sărit cu cuţitul la stăpânul sĕŭ.

D-ra Frusiniţa a fost trimisă la Bucureştĭ, la o mătuşă.

* * *

Radu a întâlnit pe Frusiniţa în casa unuĭ protector al sĕŭ, mare literat şi academician, care îl luase sub ocrotirea sa şi-ĭ făgăduise că va îngriji de viitorul luĭ.

D-ra Frusiniţa, nu prea frumoasă, dar vioae şi veselă, s'a arătat foarte încântată de poema luĭ Radu şi l-a poftit să vie pe la mătuşa eĭ.

Incetul cu încetul, el a fost introdus în familia luĭ chir Iani, care l-a invitat pe vară la moşie şi l-a ţinut o lună întreagă.

Când s'a întors în Bucureştĭ, academicianul l-a luat la o parte, ĭ-a ţinut o conferinţă întreagă asupra drumuluĭ ce are de făcut un tênĕr de talent pentru a ajunge om mare şi ĭ-a propus pe D-ra Frusiniţa, ca o condiţie neapărată pentru a rĕmânea amicul luĭ.

In timpul carnavaluluĭ s'a făcut nunta, care era să aibă un sfîrşit scandalos, dacă nu intervenea academicianul.

* * *

Astă-zĭ Radu are un copil ; în ca s

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

**ARSÈNE HOUSSAYE**

# LACRIMILE JEANEI

II (4)

**Cum se suflă în foc**

Jeana îşĭ muşca buzele şi învârtea evantaiul. La fie-care cuvînt voia să întrerupă pe tînĕr, dar ea era maĭ mult curioasă de cât iritată.

— Da, zise ea ; toţĭ tineriĭ aristocraţĭ duc această viaţă la înteput, dar maĭ pe urmă o părăsesc.

— D-l Briançon n'o va părăsi nicĭ odată. Toate femeile acelea îl aruncă de la una la alta, ca pe o pradă vecinic bună de jumulit.

Jeaua nu voia să fie învinsă, fie-care cuvênt o rănea, dar ea riposta mereŭ.

— Am auzit zicându-se, — adăogă ea forţându-se să aibă figură imposibilă,— că ducele de Morny a fost cel maĭ bun ministru ; d-l Janvier cel maĭ bun prefect şi d-l Roqueplan cel maĭ bun director de teatru. Imbeciliĭ nu vorbesc despre eĭ nicĭ bine nicĭ rĕŭ.

Tînĕrul magistrat afectă că nu înţelege această aluzie, de şi Jeana îl privea fix.

— O!. zise el, nu sunt moarte celor carĭ fac păcate ; tinereţea trebuie să petreacă fără însă a se compromite. D-l Briançon şi-a mâncat treĭ părţĭ din avere. Îĭ cunosc toată viaţa, pentru că locuesc în faţa caseĭ sale.

— Imĭ supozez, zise Jeana, ca d-ta exersezĭ. Se vede că aĭ un rechizotoriŭ mâine contra d-luĭ Briançon saŭ unuia de felul sĕŭ.

— O! nu ; n'avem nicĭ odată cauze de acestea în provincie, fiind că eŭ nu sunt numit la Paris.

Tînĕrul substitut reuşise de minune să înegreascăă pe d-l de Briançon.

In acest moment orchestra a început valsul din *Faust*. Tînĕrul magistrat se sculă şi oferi mâna Jeaneĭ. Ea ar fi voit să'l refuze dar se opri. Cu toate acestea când începu să joce, maĭ mult să târa. Lumea se uita la eĭ cu curiozitate şi cugeta că tînĕrul magistrat n'avea norocul d-luĭ de Briançon.

Bietul tînĕr par'că ducea un munte. D-şoara îĭ mulţumea, în timpul joculuĭ. ca şi cum ar fi voit să sfîrşească maĭ repede. El insista, dar în fine se opri. Ea se aşeză lângă mama eĭ.

Tînĕrul nu se credea învins, căcĭ la sfîrşitul sereteĭ, D-mna d'Armaillac spuse Jeaneĭ ;

— De sigur, numaĭ destinul ne-a condus la ducesă : acest tînĕr care a dansat cu tine, te va lua în căsătorie dacă tu veĭ voĭ.

Jeana credea că 'ĭ vorbeşte de d-l de Briançon ; dar mama eĭ urmă ;

— Este un om cu bună poziţie ; în curând va avea o nuntă de 45,000 livre. Nu este nobil, oar aparţine uneĭ bune familiĭ. Şi apoĭ, magistratura este o nobileţe. De altminterĭ, el se numeşte d-l Delamare, ceĭ a ce se poate supoza că se numeşte d-l *de la Mare*, — o simplă chestiune de ortografie. Este numit la Dax, puţin cam departe ; dar până acolo nu va fi de cât un voiaj de plăcere în luna de miere. Dupe aceia va veni în Versailles, şi în Versailles eştĭ ca şi în Paris.

Jeana se uita curios la mama eĭ :

— Spune-mĭ, vorbeştĭ serios? Tu te ocupĭ de viaţa mea cu multă uşurinţă. Şi apoĭ ştiĭ că mie nu'mĭ place magistratura.

— Acesta este defectul ; dar mie îmĭ place magistratura. Magistraţiĭ nu sunt aceia ce gândeşte poporul ; eĭ sunt oamenĭ galanţĭ şi de spirit. Cine-va nu se căsătoreşte cu eĭ pentru a trăi în palatul justiţieĭ, unde poate sunt plictisitorĭ. Dar când revin în mijlocul lumeĭ sunt destul de plăcuţĭ.

— Atuncĭ, mărităţă-te d-ta cu d-l Delamare, fiind-că zicĭ că iubeştĭ magistratura.

— Mĕ rog, fi serioasă, rĕspunse d-mna d'Armaillac. Aceasta este un noroc neaşteptat : nu se găseşte tot d'auna o rentă de 45.000 fr. subt paşiĭ orĭ-căruĭ dănţuitor. Gândeşte-te că tu n'aĭ nimic şi că la Paris fetele nu se mărită numaĭ pentru ochiĭ lor frumoşĭ.

— Nu mĕ voiŭ mărita.

— Nu ştiĭ ce spuĭ nimic.

Nu e nimic maĭ ridicul de cât o fată mare bătrână.

Până aci d-mna d'Armaillac vorbise cu blândeţe ; pe urmă însă schimbă tonul :

— Voiescĭ ca să ieĭ pe d-l Delamare.

— Mamă, îţĭ pierzĭ capul. In asemenea chestiunĭ trebuie să voiesc şi eŭ.

— Eştĭ nesuferită. Te voiŭ căsătorĭ fără voia d-tale. Eŭ îmĭ cunosc datoria mea.

— D-şoară, voiţĭ să dansaţĭ cu mine

Era un dănţuitor care nu voia să piardă un cadril şi care venea la timp să întrerupă această maternelă şi filială conversaţie.

— Nu, d-le, nu danţez, apoĭ întorcându-se către mama sa :

— Viĭ, mamă?

— Deja!

Jeana se sculă ; mama sa o urmă, iritată.

— D-l Delamor va veni în curând. Ce va zice când nu mĕ va găsi?

Tocmaĭ atuncĭ tînĕrul magistrat, care privea cu admiraţiune pe Jeana, se apropia.

— Dă-ne braţul, d-le Delamore, zise mama, şi condu-ne la bufet.

— Imĭ daţĭ voie să vĕ conduc până acasă?

— Nu, d-le ; d-v apucaţĭ alt drum. Ştiŭ că staţĭ în strada *Circuluĭ*..

Dupe un sfert de oră, Jeana era singură în camera sa. De şi era o noapte de iarnă şi privighietorile nu cântaŭ în ramurĭ, ea deschise fereastra ca şi cum ar fi voit să se piardă în înfinit. Amintirea d-luĭ de Briançon o cucerea cu o putere de neînvins. Figura acestuĭ om zîmbitoare şi glumeaţă care nu voia de cât să se amuze şi să rîdă de totul, îĭ apărea subt ochĭ.

— Oh! zise ea, este destinul meŭ care m'a condus la ducesă.

*(Va urma)*

luĭ din Bucureștĭ cucoana Frusinița dă balurĭ și sindrofiĭ; ĭar el șade la moșie, se ocupă cu agricultura, se îngrașe; dar nu maĭ scrie.

Se pregătește să'șĭ pue candidatura la alegerile viitoare. Librarul editor ĭ-a cerut voe să retipărească *Pribeagul* dar Radu a refusat.

Sermana muză! **Iorgu Fuior.**

# Știrĭ telegrafice

LONDRA 13 Iulie.— Se anunță din Filipopoli ziaruluĭ *Standard* că reluarea formală a negocerilor între Poarta și Germania, cu scopul de a obține o înțelegere asupra afacerilor din Egipt va fi probabil amânată până la toamnă.

RENI 13 Iulie. — Regele Alexandru a sosit la 7 ore de dimineață. Generalul Arappoff și colonelul Pachkroff a salutat pe regele în numele Țaruluĭ, — Musica a cântat imnul național sêrb.

Regele Alexandru însoțit de suita sa, s'a dus la stația drumuluĭ de fer. El a plecat la 9 ore de dimineață cu un tren al curteĭ ruseștĭ, ducându-se la Kien.

VIENA 13 Iulie.— O deputație a fabricanților de bumbac din maĭ multe districte din Boemia, aŭ remis o petițiune ministruluĭ de comerț rugêndu-l de a face us de influența sa cu ocasia încheeriĭ eventuale a unuĭ tractat de comerț cu România, pentru ca taxele române asupra țesăturilor de bumbac (futaine et calmouc) să fie reduse.

# Scrisoare deschisă D-nuluĭ Ilie Boldescu

## PRIMARUL CRAIOVEI

*Domnule Primar,*

Sunt epoce dureroase în viața națiunilor, atuncĭ de exemplu când verĭ un rezbel, ciumă orĭ foamete bântuindu-le, le fac să sufere și chiar le decimează în parte.

Pentru perspectiva acestor suferințe, fie-care din noĭ se pregătește a face rugăciunĭ, saŭ să ia dinainte un doliu solemn...

Acest tribut al omenireĭ, această *mizerie socială*, orĭ cât de funestă ar fi, orĭ cât de multe victime ar face ea, el este trecător, periodic. In urma rezbeluluĭ, ciumeĭ, orĭ foameteĭ, ceĭ rĕmașĭ se reculeg și continuă înainte opera natureĭ. Eĭ rĕmân *curațĭ*.....

Asemenea boale nu pot fi durabile și nicĭ distrugătoare.....

Sunt însă epoce dureroase în viața națiunilor, atuncĭ de exemplu când pornind din Palatul Monarhuluĭ și până în coliba săraculuĭ, străbătând toate clasele societățeĭ, un curent de *corupțiune* și *lingușire*, transformă și deturnează societatea de la rolul ce ĭ era dat, și devine din morală, imorală; din utilă, periculoasă, și din cultă, incultă.

O asemenea societate a căreia temelie nu poate fi de cât igorantă, intriga, calomnia, lingușirea, în sfârșit acea coterie unde tot ce este imoral și putred iase la vedeală, este periculoasă, căcĭ descendențiĭ eĭ aŭ sângele vițiat, și decĭ o națiune cu o așt-fel de societate este perdută..

Răul aci nu maĭ este trecător, numaĭ e periodic, el este permanent, el este distrugător...

Tripla alianță combinată de D-ta, cimentată de **fost**-ul Polițaĭ Grecescu, copilul pulbereĭ Craioveĭ, și pusă în aplicare **fără voie** de fostul Prefect Economu, a adus societățiĭ craiovene un aer asfixiator, în cât ea perduse orĭ-ce speranță de îndreptare, și încrezătoare în *fatalitate* să pregătea să 'șĭ ia doliul solemn, când *destinul* face să înceteze acest rĕŭ, oprește opera distrugătoare, și vocea poporuluĭ până aci înăbușită, se aude cerând dreptate; iar tripla alianță nu lasă în urmă'ĭ de cât praf și fum, elemente carĭ dispar în vĕzduh, dar carĭ în trecerea lor lasă *pete murdare* pe corpurĭ curate, pete ce nu se pot șterge de cât de timp și de dispreț...

Craioveniĭ aŭ suferit și eĭ sufer de când D-ta cel d'intâiŭ în Craiova aĭ introdus corpul *samsarilor*, Craioveniĭ aŭ suferit decepțiunile în carĭ 'ĭ-aĭ aruncat în urma făgăduelilor că veĭ fi părinte al Comuneĭ.

Dacă ar fi locul aci, să 'țĭ spun de când te cunosc ca om administrator, ca custodele și tutorele Craioveĭ, ar fi dureros pentru Craiovenĭ, căcĭ ar vedea acum maĭ mult ca orĭ-când, că în omenire corupțiunea și necorectitudinea pot să urce pe un individ repede în capul scăreĭ fatale, dar aceasta numaĭ temporar; căcĭ neobicĭnuit cu aerul de sus el prăvălindu-se jos se preface în cenușe...

Dacă Craiova noastră a trebuit să sufere de această boală a corupțiuneĭ, D ta singur eștĭ causa; vêrtejul glorieĭ te orbise într'atât în cât urcându-te în trăsura Regeluĭ Carol, a crezut că e de ajuns a asvărli focurĭ de artificiĭ și bengale, a căror socoteală o vor vedea Craioveniĭ altă-dată, ca să te numeștĭ Primar al Craioveĭ.

Nu-'ĭ spuseșĭ Regeluĭ Carol cele 4 principiĭ fundamentale pe care Senior bazează Economia Politică, adică că *„orĭ-ce om (ca D-ta) tinde să facă cât maĭ multă avere, făcând în acelaș timp cât maĭ puține sacrificiĭ“*, principiu de resortul conștiințiințeĭ personale...

Și dacă aceasta n'aĭ avut timp să o spuĭ luĭ, apoĭ a venit timpul ca să o spuĭ veri uneĭ comisiunĭ interimare ce trebuie să se întocmească în curênd, pentru că boala să fie pe deplin vindecată.

Oh! atuncĭ vom putea sta la vorbă și cum se fac lucrările în orașiŭ și târgul la Consiliul D-voastră nemțesc; atuncĭ îĭ vom aduce aminte propriile D-tale cuvinte ce îmĭ aĭ adresat în cabinetul D-voastră vorbind despre biuroul vechiŭ când aĭ zis: „Știŭ că se fac marĭ pungășiĭ, dar lasă-mă până după alegerĭ când veĭ vedea ce am să fac“:, atuncĭ vom avea ocasiunea să arătăm Craiovenilor în ce mod ațĭ administrat fondurile teatruluĭ, de biețiĭ artiștĭ nicĭ azĭ nu 'șĭ-aŭ luat baniĭ; D-v, Ilie Boldescu, Primarul Craioveĭ, deputatul **fidel ?!** al țăranuluĭ doljean, Președintele Consiliuluĭ de Hygienă, Avocat celebru al Contestațiunilor electorale, D-vóstră în fine Dresorul trupeĭ teatrale, și Președintele acestuĭ Comitet Teatral unde a fost introdus, floarea literatureĭ, și a uneĭ culturĭ alease, Teatrul fiind o școală de moralitate și de educațiune a sooietățeĭ uoastre!..

Și atuncĭ vom avea ocaziunea să spunem cum se jefuește cetățeanul muncitor. și cum se jefuește țĕranul, și cum se calcă legea în picioare, dacă lege maĭ există; până atuncĭ însă ne trebue pusă în scaun cinstea și dreptatea, fie ea în persoana D-luĭ August Peșiacov, fie în a altuĭ.

Când dar, D-le Primar, actualul Prefect, va purifica aerul asfixiant în care trăește consiliul comunal și județean de azĭ împreună cu consiliile lor technice, și când în locul abuzuluĭ, lingușireĭ, intrigelor de tot felul și ignoranțeĭ vor pătrunde, cinstea, dreptatea, capacitatea și vointa d'a munci pentru orășanul care suferă azĭ maĭ mult ca orĭ când; atuncĭ Craiova noastră îșĭ va lua aspectul sĕŭ de altă dată, ea va respira maĭ liber, fiecare fiind stăpân pe voința luĭ, avênd conștiința de drepturĭ și datoriĭ.

Cât pentru D-voastră treĭ personage funeste acestuĭ oraș, carĭ în timp de patru anĭ coborându-vĕ de cincĭ orĭ, ațĭ făcut atâtea victime printre ceĭ carĭ voiaŭ să ajungă cât maĭ repede **sus,** puteți în pace să intrațĭ în întunerecul nopțiĭ, căcĭ poporul Craiovean blând și răbdător, vĕ va privi cu indiferință, arĕtându-vĕ din când în când trecătoruluĭ ca pe niște antiquitățĭ curioase și de tristă amintire.

*Inginer,* **V. Ștefănescu.**

Craiova, 12 Iulie 1891.

# Ultime Informațiĭ

Din minunile *Agențieĭ Române*.

Ziarele din Capitală aŭ anunțat de maĭ mult de o sĕptămână că Sir Lascelles, ministrul Anglieĭ la Bucureștĭ, a fost transferat la Teheran, din cauză că și D. Hitrovo a fost mutat acolo.

Eĭ bine, *Agenția Română* a aflat tocmaĭ astă-zĭ această noutate, și încă a luat-o după *Neue Freie Presse.*

Halal să'ĭ fie.

—✱—

Când trecĭ pe strada Cătunu, uițĭ pentru un moment că eștĭ în Capitala Românieĭ; crezĭ că te aflĭ saŭ în Podul Iloaeĭ saŭ în Găeștĭ.

Un pavaj din timpurile regulamentuluĭ organic, trotoare de fel.

Rugăm pe D. Rêmniceanu, locțiitor de Primar, să bine-voiască a face măcar trotoare în acea uliță, căcĭ ea unește două căĭ principale, strada Primăvereĭ cu calea Dorobanților.

Cunoaștem activitatea D-luĭ Râmniceanu, și solicitudinea sa pentru cele necesare acestuĭ oraș în capul căruĭ să află astă-zĭ, pentru a fi convinșĭ că va satisface dreptele cererĭ ale cetățenilor, care locuesc în strada Cătnnu.

—✱—

In ultimu moment aflăm că comercianțiĭ din Calea Victorieĭ și strada Lipscanĭ a luat inițiativa de a închide prăvăliele lor, Duminica de la orele 12 a. m, după stăruința Președinteluĭ Societățiĭ Funcționarilor Comercialĭ și a Domnilor Fein, Nicolescu Radivon etc.

—✱—

Băile din strada Vesteĭ (Institutul de hydro și electro-terapie) sunt cu totul reorganizate și înzestrate cu aparatele maĭ nouĭ și maĭ perfecționate.

Basinul, adâncit și cu scurgere permamentă, este spălat în fie-care zi; dușele sistematice și variate; baia de abur înzestrată cu dușe de apă rece la fie-care bancă, afară de sala de dușe. Sala de masagiŭ cu abur sec.

La secția medicală s'a înființat o sală specială pentru dame, așa că a dispărut inconvenientul așteptăreĭ.

Băile de putinĭ reînoite și complectate.

Un bufet frumos, bine asortat și bine aranjat.

Serviciul medical în permanență.

Toate aceste condițiunĭ, precum și poziția favorabilă, în centrul orașuluĭ, fac acest stabiliment să fie cel maĭ căutat și cu drept cuvînt.

Silințele Direcțiuneĭ merită încuragiare.

—✱—

*Administrația ziaruluĭ* „Adevĕrul“ *pentru a putea reduce cu 25 la sută prețul publicațiunilor, a renunțat cu desăvîrșire la serviciul* Agenția Havas *precum și celor-l'alțĭ agențĭ de publicitate și anunță pe numeroșiĭ sĕĭ cititorĭ și'n special pe D-niĭ comercianțĭ și industriașĭ, că în viitor anunțurile, inserțiile și reclamele se primesc numaĭ la Administrație, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

—✱—

Administrația ziaruluĭ „Adevĕrul“ roagă foarte stăruitor pe toțĭ cititoriĭ sĕĭ cu numĕrul **sĕ nu plătească nicăirĭ** și **sub nicĭ un cuvînt** foia noastră **maĭ mult de 10 banĭ.**

Vĕnzătoriĭ noștri aŭ deja un rabat de 25 la sută ceia ce credem că este prea destul.

Mulțămim cu recunoștință persoanelor care bine voesc a ne arăta pe vênzătoriĭ abuzivĭ.

—✱—

Comitetul central al Ligeĭ pentru Unitatea Culturală a Românilor aduce la cunoștința membrilor și publiculuĭ, **că noul local al Comitetuluĭ** și **biuroul Ligeĭ** s'a instalat în **Pasagiul Român.** Ceĭ ce doresc a comunica cu Liga sunt rugațĭ a se adresa acolo.

—✱—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața BănceĬ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

| | |
|---|---|
| 4% Renta amortisabilă | 84 3/4 |
| 5% Imprumutul comunal (1883) | 94— |
| 5% Imprumutul comunal (1890) | 95 1/4 |
| 5% Scris. funciare urbane | 94— |
| 5% Scris. funciare rurale | 97 3/4 |
| 5% Renta amortisabilă | 99 1/2 |
| 5% Scris. urbane de Iașĭ | 85 3/4 |



# Plânsul unuĭ Român de la Pind

**La mormântul mareluĭ patriot M. Kogălniceanu**

O, iartă, dacă un strein, dar tot din al tĕŭ sânge,
Ițĭ rupe pacea din mormânt și'ngenuchiat te plânge,
Sdrobitu-mĭ suflet, obosit din depărtărĭ venind,
'Țĭ aduce al plânsuluĭ prinos din văile din Pind.
Stâlp dintre stâlpiĭ ceĭ căzuțĭ aĭ românimiĭ întregĭ,
Tu singur te-aĭ uitat cu drag spre-aceĭ Românĭ pribegĭ,
Tu singur, când ne sbuciumam în brațele dureriĭ,
Pe pragul morțiĭ ne-aĭ rostit cuvêntul mângâeriĭ..,
Ușor să-țĭ reazemĭ capul tĕŭ de-a petriĭ rece pernă,
Ușoară fie țĕrna ta și liniștea-țĭ eternă!

I

Și dacă orĭ-ce liră aci, în țara ta e mută
Și din adâncul inimiĭ durerea nu'mprumută
Să cânte recunoscător pe lespedea virtuțiĭ,
Și armonia sfântă a lor spre mângâere nu-țĭ-ĭ—
Eroŭ de secolul prezent umplut-aĭ cu al tĕŭ nume,
—Căcĭ sunt eroĭ de sabie ș'eroĭ de gând în lume—
Incaĭ o clipă 'ngădue jălind smerita-mĭ liră,
Din suflet să-țĭ arăte tot ce pierderea-țĭ inspiră.

O, muza mea mirọase a munțĭ și a pădure—iartă!
Dar este sfântă virgină făr'de colorĭ și artă,
Născută'n codrul Pinduluĭ, din vuetul sĕlbatic,
Ea are plânsul înăsprit, nu are plâns molatec...
A, dacă aĭ ști din ce izvor amar îĭ este plânsul,
Ce chin doboară Pindul azĭ și stă'ncuibat într'însul!
Și dacă aĭ ști mărețu-ĭ trup ce lanțurĭ încovoae
Și ce vultur îĭ roade crunt și adânc în măruntae!
O, crud blestem! Și tu zacĭ mort, și inima'țĭ română
Și graiul generos s'aŭ stins aci 'n neagra țĕrînă,
Inchis'aĭ ochiĭ, brațele și gura nu maĭ miștĭ,
Să fulgerĭ gloata de dușmanĭ, să mângâĭ pe ceĭ triștĭ
Și zacĭ înlănțuit, aci, d'eternă nemișcare!

Vaĭ! dupe moarte, cum o simțĭ peirea celuĭ mare!
Vezĭ milioane de popor, întregul roiŭ al națiĭ,
Și cauțĭ fruntea și-inima atâtor generațiĭ
Și daĭ de-atâtea strîmte frunțĭ ș'atâtea inimĭ strîmte
Și-atât de rar e creerul și sufletul ce simte —
Că'ntors spre bradul ce-a căzut, în culmea de mărire,
Din cercu'ĭ de om, cu drept îl 'nalțĭ pân' la D-zeire!

In fața'mĭ parĭ un D-zeŭ! O, da, și patrioțiĭ,
Ce țăriĭ viața lor jertfesc, sunt D-zeĭ cu toțiĭ!
Pe plaiul scumpeĭ mele țărĭ, pe-acele sfinte plaiurĭ,
Pe unde pajiștele verzĭ par tot atâtea raiurĭ —
Auzĭ adesea fermecat prin glasul blând de fluer,
Cum vine-un cântec dureros cu al vînturilor șuer;—
Lipsește accentul ars de dor și dragostea într'însul,
Dar sunt cântărĭ de vitejiĭ, eroic sună plânsul.
Și orĭ-ce luptător voinic printre voinicĭ de frunte—
El nu maĭ pare om, e brad, e D-zeŭ, e munte!

O, sfântă umbră, astfel știm să ne cinstim bărbațiĭ
Și poate tot așa-ĭ cinstesc barbare încă națiĭ.
Suntem, cum vezĭ, încă barbarĭ sub talpa servituțiĭ,
Nu nu-ĭ ucisă inima și dragostea virtuțiĭ!
Par'că-mĭ vĕd clar în minte acum viața mea copilă
Și 'ncep cartea trecutuluĭ să 'ntorc filă cu filă,
Când singur, așezat pe vĕrf de munțĭ, în dragul Pind
Cercam în zare să străbat către Carpațĭ privind,
Și plin de voastre nume marĭ și numele istoriĭ:
Copilu-mĭ suflet îngâna norocul sfinteĭ gloriĭ,
De-a ridica popor întreg și șters dintre popoare
Sub soarele viețiĭ ear ș'al libertățiĭ soare!

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

O, marĭ Românĭ, ce resvrătițĭ, ațĭ pus 'nainte scutul
Luptând cu întunerecul și dărămând trecutul
Și ațĭ pustiit ca un orcan a tiranieĭ lanurĭ,
Călăuzind perdut popor spre a viețiĭ dulcĭ limanurĭ
O, paznicĭ vecĭnic neadormițĭ în fruntea românimiĭ,
Uitarea voastră un moment ar fi coroana crimiĭ!

O, cum de-asupra lor resarĭ măreț, Kogălnicene!
Și l'al tăŭ nume lacrima încarcă a mele gene
Și-mĭ cade inima de plâns și de durere 'nfrântă...
O, crede amintirea ta ne-a fi de-apururĭ sfântă!
Cel ce-ĭ sdrobit de suferințĭ, nu uită nicĭ odată
O mână 'ntinsă spre-ajutor de dragoste curată.
Sunt zile negre pentru noĭ, sunt zile triste, oarbe,
Și infamia fără lanț, uitațĭ de toțĭ ne soarbe!
Ah, toțĭ ne uită, ne-aŭ uitat, și aniĭ trec și aniĭ
Grămadă monoton se duc și ne înghit dușmaniĭ.
Și nimenea în urma ta și nimenĭ nu maĭ vine
Să umple golul cel adânc deschis acum de tine
Și înghețata-țĭ maniară stă 'n fața mea tot mută
Și mută fără de sfĕrșit, în vis etern perdută!
O, cum îmĭ vine să o sparg, să sară 'n țăndărĭ toată,
Să-l sparg sicriul, să resarĭ o dată, înc'o dată!
In brațe să te strîng, să-țĭ daŭ chiar sufletul din [mine
Să vĕd iar nobilul tĕŭ chip în viață cum revine,
Din noŭ speranța deșteptând într'un sĕrman popor:
Pe plaiul Pinduluĭ, strivit sub talpa unuĭ trădător

II

O, iartă-mĭ inima... Dar vaĭ! mĕ tulbură gândirea,
Când vĕd pustiul ce-aĭ lăsat, cînd vĕd și simț sdrobire
Colosuluĭ care veghea de-asupra acesteĭ națiĭ,
Precum veghează uriașĭ și neclintițĭ Carpațiĭ.
O, iartă-mĭ inima... Dar vaĭ! în fundul asteĭ groape
Să cred că tu aĭ încăput în creerĭ nu-mĭ încape...
Dar dacă nu eștĭ nicăirĭ, ș'aĭ dispărut... o, poate
Și gândurĭ marĭ și marĭ simțirĭ aci țĭ-'s îngropate
Și dacă toțĭ te plâng aci, tu eștĭ aci, se vede;
O, crede, biată inimă, o, inima mea crede!
Cat în al vremiĭ vad... se sting luceferiĭ și soriĭ
Și vecinic peste noĭ plutesc și negura și noriĭ!!
Blestem pe firea ce a scos și scoate rîndurĭ-rîndurĭ
Din haos mândriĭ meteorĭ, încăpătoare gândurĭ
Și inima, și eroiĭ marĭ — și vulturiĭ și leiĭ,
Pămêntul verde, albastrul cer și—farmecul femeiĭ;
Blestem pe tot ce poartă aci amăgitorul nume
De sfânt, de mare și de drag, blestem pe'ntréga lume!

Destin neîmpăcat și orb destin! Fatalitate!
Ursite toate acestea, sunt ca să dispară toate
Și să domnească peste tot adânca noapte iarășĭ!

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . .
. . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

Dar tu remâĭ pe vecĭ în gând, al zeilor tovarăș!
Tu nu morĭ, pân'ce soarele și luna cea sihastră
Cunună falniciĭ Carpațĭ și Dunărea albastră;
Tu nu morĭ, pân'ce numele'țĭ cu drag și adînc șop-[tindu'l,
Măreț, alăturĭ de Olimp, o să se'nalțe Pindul!

**George Murnu.**

# MERSUL TRENURILOR

**PORNESC DIN BUCUREŞTI:**

**Bucureşti-Iaşi,** direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,18 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

**Bucureşti-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ,** direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

**Bucureşti-Vêrciorova,** direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6.22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte la Vêrciorova 12,28 noaptea.

**Bucureşti-Craiova,** direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

**Bucureşti-Piteştĭ,** direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

**Bucureşti-Galaţĭ,** direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

**Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.**—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăşeştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

**Bucureşti-Predeal,** direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

**Accelerat.**—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

**De persoane.** — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

**Bucureşti-Giurgiu,** direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8.30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7.48 s.

**Bucureşti-Călăraşĭ** Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

**SOSESC IN BUCUREŞTI**

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.